

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rozwoju

2007/2000(INI)

3.5.2007

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie stosunków zewnętrznych w obszarze energii – od zasad do działań
(2007/2000(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Anders Wijkman

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dla Rady Europejskiej pt. „Stosunki zewnętrzne w obszarze energii – od zasad do działań”, w którym mowa o programach dotyczących zmian klimatycznych i bezpieczeństwa energetycznego, a także o polityce energetycznej i polityce rozwoju; podkreśla, że tworząc i wdrażając swoją politykę energetyczną, Unia Europejska musi przestrzegać fundamentalnych zasad swojej polityki współpracy i rozwoju; ubolewa jednak, że na realizację zadań związanych z energią i rozwojem przeznaczono niewystarczające środki finansowe;
2. podkreśla, że współpraca UE z krajami rozwijającymi się w dziedzinie dostaw energii musi obejmować aspekt zrównoważonego rozwoju; jest zdania, że jednym z celów powinno być zagwarantowanie, aby kraje rozwijające się miały możliwość uwzględniania kwestii klimatycznych w krajowych procesach decyzyjnych, posiadały właściwie funkcjonujące rynki energii, mogły działać w instytucjach międzynarodowych oraz były zdolne tworzyć politykę na rzecz zrównoważonego wykorzystania energii, dającą priorytet zarówno wydajności, jak i źródłom odnawialnym;
3. podkreśla, że energia jest zagadnieniem wieloaspektowym o dużym potencjale rozwojowym, gdyż dostęp do usług energetycznych w przystępnej cenie jest konieczny, aby zaspokoić podstawowe potrzeby oraz zapewnić szeroki wybór urządzeń podnoszących wydajność pracy i poszerzyć możliwości generowania zysku;
4. podkreśla, że rozwój gospodarczy nie musi oznaczać powielania stosowanych przez kraje uprzemysłowione praktyk skutkujących zanieczyszczeniem środowiska; wzywa do budowy dodatkowego potencjału w zakresie zrównoważonego wykorzystania energii; podkreśla potencjalne korzyści dla krajów rozwijających się płynące z dostępu do technologii już opracowanych bądź opracowywanych przez Unię Europejską oraz do jej programów w dziedzinie produkcji energii i w dziedzinie zarządzania popytem; wzywa do ustanowienia odpowiednio finansowanych partnerstw energetycznych z krajami takimi jak Chiny i Indie, w których szybki wzrost emisji gazów cieplarnianych poważnie zagraża stabilności klimatu, a tym samym rozwojowi; jest zdania, że celem takich partnerstw powinno być wprowadzanie zasad zrównoważonego rozwoju i że partnerstwa te nie mogą zastępować współpracy na rzecz rozwoju ani być uznawane za cele pomocowe, do których realizacji zobowiązała się UE;
5. podkreśla, że w wielu krajach rozwijających się panują doskonałe warunki wstępne dla technologii opartych na energii odnawialnej, dające możliwość skutecznego reagowania na gwałtowny wzrost cen ropy naftowej; sugeruje, aby wsparcie dla produkcji energii odnawialnej w krajach partnerskich – na podstawie ścisłych kryteriów zrównoważonego rozwoju – było naczelnym priorytetem wielostronnych instytucji finansowych;
6. z zadowoleniem przyjmuje partnerstwo energetyczne UE-Afryka; podkreśla, że w centrum uwagi powinno znaleźć się nie tyle zabezpieczenie europejskich dostaw energii, co przede wszystkim zapewnienie energii w przystępnej cenie w celu

ograniczenia ubóstwa, w oparciu o wydajność i odnawialne źródła energii;

7. zwraca uwagę na znaczne narażenie ludności wielu krajów o niskim dochodzie na katastrofy klimatyczne, będące konsekwencją zmian klimatu; wyraża szczególne zaniepokojenie poważnymi zagrożeniami dla rozwoju i dla realizacji milenijnych celów rozwoju, powodowanymi spodziewanym wzrostem częstości silnych sztormów i powodzi, wzmożonym brakiem wody pitnej, a także podnoszeniem się poziomu mórz; domaga się, aby zapobieganie katastrofom oraz redukcja ryzyka zostały pilnie zawarte w strategiach ograniczania ubóstwa;
8. wzywa Komisję, aby dążyła do nadania większego znaczenia aspektom energetycznym w obecnych działaniach organizacji wielostronnych z dziedziny handlu, finansów i rozwoju – w szczególności Światowej Organizacji Handlu, Banku Światowego i jego Ram Inwestycyjnych w dziedzinie Czystej Energii i Zrównoważonego Rozwoju, Międzynarodowej Korporacji Finansowej (IFC) i Ramowej Konwencji ONZ w sprawie Zmian Klimatu – oraz aby udzielała znacznie większego wsparcia wielostronnym inicjatywom technicznym, takim jak Międzynarodowe Partnerstwo na rzecz Ograniczenia Spalania Gazu w Pochodni, Inicjatywa Przejrzystości w Przemśle Wydobywczym, Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, zasady „Equator Principles” określone przez IFC oraz program „Inogate”;
9. podkreśla, że niestabilna sytuacja w zakresie energii i klimatu może z dużym prawdopodobieństwem wywoływać kryzysy i konflikty, tragiczne w skutkach dla demokracji, praw człowieka oraz rozwoju, co widać na przykładzie konfliktu w Darfurze; w związku z tym wzywa wspólnotę międzynarodową, aby przykładła większą wagę do kwestii bezpieczeństwa – wraz z jej aspektami ekonomicznymi, środowiskowymi i rozwojowymi – w problematyce energii i klimatu;
10. zauważa wiodącą rolę Unii Europejskiej w pomocy na rzecz rozwoju, podkreśla, że polityka rozwoju i programy współpracy powinny opierać się na partnerskich stosunkach z krajami rozwijającymi się; polityka i działania donatorów powinny dostarczać bodźców do utrzymywania wzajemnie korzystnych stosunków z krajami przyjmującymi pomoc oraz uwzględniać ścisły związek między polityką energetyczną a polityką w innych dziedzinach, takich jak rolnictwo, handel, środowisko naturalne, demografia, zdrowie i edukacja;
11. zwraca uwagę na panującą w wielu państwach będących producentami ropy naftowej i gazu ziemnego niedopuszczalną sytuację, którą cechuje brak przejrzystości co do wykorzystania zasobów ropy i gazu oraz to, że tego rodzaju naturalne bogactwa energetyczne nie są spożytkowywane na rzecz rozwoju; w związku z tym wzywa UE do podjęcia odważnych inicjatyw na rzecz uczynienia dobrego zarządzania centralną kwestią w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego; wzywa do przejrzystości w zarządzaniu przemysłem wydobywczym, np. produkcją ropy, zarówno ze strony rządów, jak i przedsiębiorstw oraz domaga się, aby pełna jawność co do tego, w jaki sposób wykorzystywane są dochody z ropy i gazu, była wstępnym warunkiem importu tych surowców do UE; ponadto wzywa do stosowania przemysłowych sankcji przeciw praktykom korupcyjnym w państwach będących producentami ropy i gazu;
12. wzywa państwa członkowskie, aby wypełniały swoje zadania w dziedzinie

zrównoważonego wykorzystania energii, będące częścią wspólnej europejskiej strategii energetycznej, w swoich stosunkach z krajami rozwijającymi się;

PROCEDURA

Tytuł	Stosunki zewnętrzne w obszarze energii – od zasad do działań	
Numer procedury	2007/2000(INI)	
Komisja przedmiotowo właściwa	AFET	
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	DEVE 18.1.2007	
Ścisłjsza współpraca – data ogłoszenia na posiedzeniu		
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Anders Wijkman 30.1.2007	
Poprzedni sprawozdawca		
Rozpatrzenie w komisji	2.5.2007	10.4.2007
Data zatwierdzenia wskazówek	3.5.2007	
Wynik głosowania końcowego	+: 23	-: 0
	0: 0	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrietus van den Berg, Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Thierry Cornillet, Ryszard Czarnecki, Emanuel Jardim Fernandes, Filip Kaczmarek, Maria Martens, Miguel Portas, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Feleknaš Uca, Anna Záborská, Jan Zahradil	
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Alain Hutchinson, Manolis Mavrommatis, Ralf Walter, Anders Wijkman, Gabriele Zimmer	
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Michael Gahler	
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	...	